

Voorganger : pastor Joost Verhoef - Amsterdam**Thema** : *ik ben wie ik ben en jij mag zijn wie je wil zijn*, n.a.v. Galaten 3: 27-28

In deze Pride-week staan we stil bij wat ons bindt over mogelijke verschillen heen. Dat dat geen frivole luxe is, laat de mishandeling van Frédérique vorige week nog weer eens duidelijk zien. Haar wijze woorden in reactie op haar belagers klinken nog steeds na: *ik ben wie ik ben, en jij mag zijn wie jij wil zijn*. Gelukkig zijn er veel mensen die hun betrokkenheid hebben getoond en dit niet zomaar wilden laten passeren. Vraag voor deze middag: hebben we als gelovige mensen daar nog iets over te zeggen? Die vraag gaan we vanmiddag overwegen met een tekst van Paulus als richtingwijzer. Waar hij soms scherpe scheidslijnen trekt, spreekt hij soms ook juist verbindende taal.

Lezing: Galaten 3, 27-28

U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus.

Overweging

Misschien wel de meest memorabele woorden van onze huidige paus zijn (en zullen ook blijken te zijn lang na zijn verscheiden) de woorden die hij in 2013 sprak als antwoord op de vraag hoe hij keek naar homoseksuele priesters. Zijn antwoord kunt u misschien hier nog reproduceren: als iemand gay is en God zoekt, wie ben ik dan om te oordelen? *Who am I to judge?* Deze woorden waren revolutionair in een kerk die over homo's sprak, en nog steeds spreekt, als 'intrinsiek ongeordend'. Daar gaat een hele denkwereld achter schuil, maar neemt u van mij aan, als iemand over wie dit wordt gezegd: dat is niet een hele blije, ruimtescheppende wereld. En dat zeg ik niet om me er gemakkelijk van af te maken. Ik zeg dat eigenlijk met een verwijt andersom. Ik vond en vind dat de katholieke kerk zich er gemakkelijk mee afmaakt door homoseksualiteit buiten de natuurlijke ordening te plaatsen, en dus tegen Gods ordening, en dus tegen Gods wil met mensen. De kerk gaat hier op Gods troon zitten, op een wijze die in mijn ogen onnodig en ongepast is. Nog los van alle koekjes van eigen deeg die ze om de oren krijgt.

De paus voelde in 2013 aan dat het katholieke standpunt niet houdbaar was. En sindsdien heeft hij dat vaker laten merken. Al heeft het nog niet geleid tot een aanpassing van de catechismus van de katholieke kerk. Zelfs de discussie daarover wordt slechts schoorvoetend gevoerd. Alleen het woord 'gay' was al ongehoord uit een pauselijke mond, en deed menigeen op zijn achterste benen staan. Dus ja, dan duurt het nog wel even voor er structureel iets verandert.

Nu zult u misschien denken: *ouwe koek*, en hoeveel kerken hebben wel belangrijke stappen gezet in de richting van welgemeende inclusiviteit en diversiteit? Daar heeft u dan ongetwijfeld gelijk in. Maar er hangt in deze hele discussie naar mijn gevoel nog teveel de sfeer van: de lhbtq+-gemeenschap wordt heus ook een plek onder de christelijke zon gegund. Kijk maar, we nemen zelfs hun rariteiten-alfabet over. Het doet het voorkomen alsof er ruimhartig plaats wordt gemaakt. En over die paar moeilijke passages in de bijbel die hintten naar homoseksualiteit hebben we het verder niet.

Maar wie maakt er plaats voor wie? Toch goed om daar over na te denken. Alsof de bijbel alleen maar vertelt over het 1 man – 1 vrouw huwelijkse relatieprincipe. Terwijl: sla de bijbel open, begin te lezen en je denkt al gauw: als ik nu al de mogelijke relatievormen uit de bijbel een letter zou geven, zou ik ook een aardig alfabet krijgen. Maar die variëteit aan relatievormen wordt vergeten, genegeerd, tussen haken geplaatst, gerelativeerd op een wijze die andere teksten en begrippen niet gegund wordt.

En toch, beste mensen: hoe moeilijk kan het zijn?

Als Jezus zegt: *'oordeel niet opdat je niet geoordeeld wordt'*, gaat hij zelfs nog wel een stap verder dan *'Who am I to judge'*.

En als Jezus alle geboden nog maar eens samenvat in: *'heb God lief, en de ander als jezelf'*, hoor ik daar geen enkele voorwaarde of beperking. Nee, dat is het. Probeer het waar te maken waar en hoe je verder ook leeft, met wie ook – gezocht of ongezoekt – tochtgenoot wordt op je levensweg. Niet meer en niet minder, en overigens voor iedere mens een levenslange en uitdagende opdracht.

En als Paulus, ja de man die een reputatie als scherprechter heeft hoog te houden, zegt: *in Christus Jezus is er man noch vrouw, vrije noch slaaf, Jood noch Griek*, geeft hij daarmee bij uitstek een verbindende boodschap af: **voor God tellen al onze onderscheiden niet**, althans niet in de zin dat de ene mens van nature, vanwege herkomst of vanwege positie meer waard is dan de andere.

Jezus laat voortdurend zien: *bij hem is iedereen welkom*, en *bij hem is iedereen veilig*. En voor wie dat allemaal te vrijblijvend is, lees de verhalen dan nog eens, en laat dan je hart spreken, en niet je angst, of je grote gelijk, of je kerkelijke catechismus. **Geloof en hoop en liefde. Maar de grootste is de liefde.**

Met Jezus als voorbeeld en voorganger: hoe moeilijk kan het zijn?

Met hem voor ogen zingen we vandaag twee liederen van Taizé.
We begonnen met de bede dat we ons openen voor hem, en zijn licht en liefde.
En we sluiten straks af met de oproep dat alle volken, alle mensen, tous les gens, (van a tot z) God loven. **Omdat God ons allemaal** (van z tot a) **liefheeft**.

Zo simpel is het. Waarom er altijd nog zó moeilijk over doen?

